

Má sen: skládat pro velký orchestr

Stříbrná laťka v mezinárodní soutěži World's Best Musicians International Competition.

To je nejnovější úspěch mladého talentovaného muzikanta Robina Štyla ze Žďáru nad Sázavou.

■ Lenka Kopčáková

V klání nejlepších hudebníků světa se 19letý Robin, který hraje na pět hudebních nástrojů, představil nedávno i coby autor hudby. Konkurencí mu bylo na 22 skladatelů z celého světa.

Robin prvním rokem studuje Fakultu elektrotechniky na VUT Brno. Obor elektro je mu blízký již ze žďárské průmysky a velmi jej baví. Do žďárské Základní umělecké školy F. Drdly chodí od svých pěti let a nyní je tu nejstarším studentem.

Po odpolední zkoušce ve školním orchestru usedáme s Robinem v prázdné učebně cembala. Ze všech stran k nám doléhá směsice tónů a melodií.

Robin působí tak trochu zadumaně. Vždy než odpoví, rovná si odpověď v hlavě. Při otázce na jablko, co nepadá daleko od stromu, mladík kroutí hlavou. V rodině nikdo nehrál.

„Rodiče mě prostě přihlásili na flétnu. Chvilku to trvalo, ale pak mě hudba chytla, vzpomíná.

Na zobcovou flétnou hrál šest let, na dalších deset let si přidal kytaru. „Vybral jsem si kytaru moderní, elektrickou i akustickou. Na saxofon hraji dva roky. Ale kdybych si měl zvolit můj nejoblíbenější nástroj, bez diskuse je to klarinet. Hraji na něj devět let,“ říká Robin.

Kvůli vysoké škole prý stihá poctivě jenom klarinet, s nímž by chtěl základní hudební vzdělání dotáhnout do konce. „Chybí mi ještě dva roky do absolvování druhého stupně ZUŠ. Na všechny ostatní nástroje hraji jen příležitostně a pro zábavu,“ prozrazuje mladý muzikant.

Muzikant s citem technika

Učitelům ZUŠky se líbí, jak Robin s náturou technika přistupuje technicky i ke hře a potřebuje znát principy fungování hudebních nástrojů. A tak jej škola postavila před hotoovou věc – zakoupila tympány a světila je Robinovi.

„To bylo docela vtipné. Nikdo mi nevysvětlil jak se na tympány hraje. Tak jsem si vyhledal příslušná skriptá a nastudoval, jak s nimi vlastně zacházet,“ usmívá se. Od té doby jsou tympány Robinovou doménou ve školním orchestru.

S vděkem vzpomíná na svoji první šanci v roli skladatele. Dal mu ji bývalý učitel klarinetu, který už nyní učí v Brně. „Psal učebnici hry na klarinet a nabídl mi, abych mu pomohl složit a zaranžovat nahrávky v MP3,“ vysvětluje Robin. Ihned se nadšeně pustil do díla.

„Jde o učebnici pro 1. stupeň ZUŠ. Když ještě děti hrají třeba jen pět tónů, bývá pro ně zábavné pustit si doprovod dalších hudebních nástrojů. A může to být symfonický orches-

BRATŘI ŠTYLOVÉ u tzv. zrcadlového duetu. Mladý skladatel Robin sedí vlevo.

DIPLOM, který Robin Štyl nedávno získal za 2. místo v mezinárodní skladatelské soutěži.

tr, populární orchestr nebo popř. jen klavír,“ přibližuje.

Skládá pro symfonický orchestr

O Robinu Štylovi v budoucnu ještě určitě uslyšíme, zejména v oblasti skladby. Jak prozradil, může za to jedna filmová znělka, která na něho silně zapůsobila.

„Moc se mi líbila a řekl jsem si, že bych chtěl také něco takového udělat,“ ohlíží se. Připouští, že začátky byly všelijaké, ale za rok byla na světě první Robinova skladba.

„S panem učitelem jsme se domluvili, že spolužákům neuvedeme autora a počkáme na jejich reakci. Oni říkali, že to je úplně něco jiného než se tady hraje, a baví je to. Tak jsem se přiznal,“ usmívá se. Školní orchestr již hrál dvě jeho skladby na koncertě v městském divadle.

Robin se pustil i do skládání hudby pro symfonický orchestr. Jak říká, nejen pro malý školní orchestr, ale opravdu pro třicet hlasů.

Jak pro mne vysvětluje, třiceti hlasy je myšleno třicet jednotlivých nástrojů. A těch pak může být v symfonickém orchestru víc. Třeba první flétna, druhá flétna..., prv-

ní hoboj, druhý hoboj..., první klarinet, druhý klarinet.

„Některé hlasy jsou obsazeny vícenásobně a např. sekce prvních houslí může mít až 16 hudebníků,“ poukazuje mladý skladatel nad notovým rozpisem své skladby.

A právě tuto skladbu Robin Štyl přihlásil do mezinárodní soutěže, dostal se do finále, kde mu bylo konkurencí 22 skladatelů z celého světa. A výsledky - ty již známe.

Robin Štyl byl druhý, zvítězila Jiyoung Ko, skladatelka a klavíristka z Jižní Koreje žijící v USA.

Šlo o polskou on-line soutěž nejlepších hudebníků, dirigentů i skladatelů z celého světa, kdy každý poslal video nahrávku.

„Já si hudbu skládám v počítačovém programu, který mi ji dokáže zahrát. Zatím nemám fyzické hudebníky, ale třeba se to někdy povede a moji hudbu zahraje živý orchestr,“ přál by si mladý autor.

Na otázku, zda mu není líto, že soutěž probíhala neosobně online a nemohl se setkat s ostatními muzikanty, Robin odpovídá, že mu to tak momentálně vyhovuje.

„Nevím, zda bych kvůli škole měl čas tam jet. Takto se mohu účastnit

ROBIN ŠTYL coby kytarista.

Foto: archiv R. Š.

soutěže a přitom studovat,“ říká.

Svoji soutěžní skladbu má v úmyslu upravit pro méně hlasů, aby si ji mohl zahrát i orchestr jeho mladších spolužáků.

Předchozí Robinův skladatelský úspěch se v roce 2023 udával v hanácké metropoli, kdy se účastnil krajského kola skladatelské soutěže pořádané ZUŠ v Olomouci.

„Umístil jsem se ve stříbrném pásmu. Z Kraje Vysočina jsme byli dva ve stříbrném pásmu. Nikdo v soutěži nezískal zlaté pásmo, takže stříberu za náš velký úspěch,“ říká.

Jak na sebe mladý Žďárák prozrazuje, mimo hudbu má ještě jednoho velkého koníčka, a to ploutvové plavání. Závodně jej provozuje ve žďárském Čochtan klubu.

V roce 2021 vybojoval zlatou medaili na Mistrovství ČR v disciplíně 100 BF. Z předchozích dvou let má České poháry v distančním ploutvovém plavání za druhá místa.

Hudba je skrytá matematika

Když se znovu vracíme k hudbě, vzpomínám na slova jiného žďárského muzikanta Petra Bergnera, který se raritně dlouhou délkou hry na klavír zapsal do světové Guinnessovy knihy rekordů.

Prohlásil, že hudba je skrytá matematika.

„Ano, je to pravda,“ souhlasil Robin. „Hudba je o rytmu a systému. Výšky tónů jsou vlastně harmonická řada, matematicky vyjádřitelná,“ dodává muzikant.

Vše, co Robin ví o hudbě, se prý naučil jako samouk. „Ve škole jsem si půjčil učebnici Harmonie, což je základní učivo prvních ročníků konzervatoří. Své hotové věci konzultuji s učiteli,“ uvádí.

Připouští, že jde přes chyby. „Pracuji většinou metodou pokus-omyl, líbí-nelíbí, zní to dobře či nikoliv. Snažím se při tom dodržovat veškerá pravidla,“ říká.

Jako úplný laik se dozvídám, že s harmonií je to trošku složitější. A je rozdíl mezi absolutním a temperovaným laděním.

(Pokračování na str. 15)